

Et *Mindretal* (Martin Hansen, Kr. Kristensen, Pinholt og Thorhauge) har gjort opmærksom paa, at Mindretallet ikke indenfor den Tid, der har været til Raadighed, har haft fornøden Lejlighed til at faa prøvet i Enkeltheder de af Mindretallet den 5. Marts d. A. stillede foreløbige Ændringsforslag, hvorfor Mindretallet har erklæret, at det ikke vil være i Stand til at stille Ændringsforslag i Løbet af de faa Dage, der er tilbage inden Rigsdagssamlingens Slutning.

Naar hertil kommer, at det maa være klart for alle, at eventuelle Ændringsforslag, som stilles nu, ikke vil kunne naa frem til Behandling i Folketinget i denne Samling, saa finder Mindretallet, at det er saa meget mere urimeligt af Udvalgets Flertal at fastholde Kravet om, at der skal afgives Betænkning.

Under disse Forhold finder Mindretallet kun Anledning til at fremsætte nogle Hovedpunkter for vor Stilling til Regeringens Lovforslag om „kommunale Ejendomsskatter“.

Mindretallet gør da først opmærksom paa, hvad dets Ordfører ogsaa har givet Udtryk under Lovforslagets Behandling, saavel i Tinget som i Udvalget, at det, Mindretallet tilstræber, er at tilrettelægge et saa ligeligt og retfærdigt Beskatningsgrundlag for de kommunale Ejendomsskatters Paaligning som muligt, og at det vil arbejde paa en Ordning efter de Grundprincipper, som er nedlagt i Loven af 7. August 1922 om Beskatning til Staten af fast Ejendom.

Mindretallet maa derfor kræve:

1. At der ikke foregaar nogen Nedfældning af Hartkorns- eller andre Skatter som Gammelskat.
2. At saavel Jordværdi som Bygningsværdi beskattes under Form af „Grundskyld“ og „Ejendomsskyld“, og at Beskatningspromillen for Ejendomsskylden sættes noget lavere end for Grundskylden.
3. At der i Loven fastlægges visse bestemte Skattepromiller for *Amtskommunerne, København og Købstæderne*, som ikke maa overskrides, og som i Hoved-

sagen betinger de samme Skattebeløb paa fast Ejendom, som hidtil har været paalignet.

4. At for Sognekommunernes Vedkommende den hidtil værende Ordning bibeholdes, hvorefter Forholdet mellem Ejendomsskatter og personlige Skatter ikke kan forrykkes til Ugunst for Ejendomsskatterne, medmindre $\frac{3}{4}$ af Amsraadets Medlemmer giver sit Samtykke dertil.
5. At der i enhver fast Ejendom med Beboelsesbygninger gives et af Kommunalbestyrelsen nærmere fastsat ensartet Fradrag i Ejendomsskylden, som for fire Aar ad Gangen kan sættes til et Beløb af imellem 3 000 og 6 000 Kr.
6. Mindretallet vil søge tilrettelagt en Skatteordning, hvorved der ikke foregaar væsentlige Forskydninger i Landkommunerne fra de bymæssig bebyggede Dele til Landbrugsejendomme eller omvendt i Henhold til den for Tiden gældende Skatteordning.
7. Mindretallet er villigt til at overveje Former for en rationel Paaligning af Grundstigningsskyld, hvor Stats- eller kommunale Foranstaltninger har frembragt en særlig stor Værdistigning.

Til Opnaaelse af disse Kravs Fyldestgørelse har det i Mindretallets foreløbige Ændringsforslag været nødvendigt paa gennemgribende Maade at omforme det af Ministeren forelagte Lovforslag.

Et *Mindretal* (Fibiger og Christmas Møller) kan vel anerkende, at der for Udvalget er forelagt fyldige Oplysninger til Bedømmelse af det Omraade, der her skal lovgives paa, men da der dog endnu for Mindretallet mangler enkelte Oplysninger, og da Sagen alligevel skal forelægges Folketinget i næste Rigsdagssamling, har Mindretallet ikke ønsket at stille endelige Ændringsforslag. I Overensstemmelse med den Stilling, det konservative Folkeparti indtog ved Behandlingen af Statsgrundskylden i 1922, har Mindretallet stillet en Række foreløbige Ændringsforslag, som sigtede til at gøre Ejendomsskylden til